

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/829/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513239508
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:1513239508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5 proti odporcovi B. J., štátnemu občanovi slovenskej republiky, naposledy bytom F., O. XXX/XX, v konaní zastúpenému opatrovníčkou Mgr. Tatianou Lachovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 2.567,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 6C/182/2014-125 zo dňa 14. júla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporcu zaplatenia sumy 2.567,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 30,24 eur /za obdobie od 21.11.2010 do 6.8.2011/ a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.567,50 eur od 7.8.2011 do zaplatenia a nahradiť zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. O náhrade trov konania účastníkov súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil súd prvého stupňa výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. b), § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 879j, § 52 ods. 1, § 39, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a podľa § 120 ods. 1, 4 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrela s odporcom dňa 04.12.2007 zmluvu o splátkovom úvere, ktorou sa zaviazala poskytnúť odporcovi úver vo výške 130.000,- Sk /4.315,21 eur/ a odporca sa zaviazal splatiť úver 60 splátkami po 2.975,- Sk /98,75 eur/. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 28.06.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila svoju pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o tvrdenie, že jeho právny predchodca skutočne poskytol odporcovi úver vo výške 4.315,21 eur. Samotná skutočnosť, že došlo k podpísaniu zmluvy o úvere, preukazuje len záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť odporkyni úver, nie však skutočné poskytnutie peňažných prostriedkov. Podstatou zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka /na rozdiel od zmluvy o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka/ je práve to, že ide /len/ o záväzok poskytnúť druhej strane peňažné prostriedky na jej požiadanie. Zo žiadneho z ustanovení zmluvy o úvere ani všeobecných obchodných podmienok nevyplýva, že by sa podpis odporkyne pod touto zmluvou mal považovať súčasne za potvrdenie prevzatia peňažných prostriedkov tvoriacich predmet úveru. Práve naopak, o

tom, že v danom prípade súčasne s podpisom zmluvy o úvere nedošlo aj k odovzdaniu peňažných prostriedkov svedčí znenie čl. I bodu 2 zmluvy o úvere, z ktorého vyplýva, že lehota na poskytnutie úveru bola do 31.12.2007. V zmluve o úvere bol uvedený "účet dlžníka", na ktorý mali byť peňažné prostriedky v súlade s čl. I bodom 3 pripísané, avšak navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz o tom, že tieto peňažné prostriedky boli skutočne pripísané na účet odporcu. Samotný navrhovateľ v návrhu pri opise skutkového stavu uvádza len, že "na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky", neuvádza však v akej výške ani kedy. O výške údajne poskytnutých peňažných prostriedkov sa navrhovateľ zmieňuje len v súvislosti so zmluvou, keď uvádza, že "podľa Zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 4.315,21 eur". Ako dôkaz o poskytnutí peňažných prostriedkov navrhovateľ predložil len špecifikáciu postúpenej pohľadávky, ktorá bola prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok. O tejto listine navrhovateľ uviedol, že ide o výstup z bankového systému a že v zmluve o postúpení postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Tento dokument /č. I. 31 súdneho spisu/ má však charakter jednoduchej tlačovej zostavy výstupu z nejakej databázy, nejde o výpis z účtu generovaný bankovým systémom. Na dokumente nie je ani uvedené kto, kedy a z akej databázy ho vytlačil, nie je na ňom ani hlavička banky. Tento dokument bol navyše vytlačený ako príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, teda môže len deklarovať údaje o postupovanej pohľadávke z pohľadu postupcu - ide len o tvrdenia postupcu, nie dôkaz o skutočnom poskytnutí peňažných prostriedkov odporcovi. Keďže právnym predchodcom navrhovateľa a poskytovateľom úveru odporcovi bola banka, nemožno predpokladať, že by predloženie dôkazu o poskytnutí peňažných prostriedkov odporcovi /napríklad vo forme výpisu z účtu/ bolo pre navrhovateľa spojené s neprekonateľnými alebo ťažko prekonateľnými prekážkami. Navrhovateľ bol v uznesení z 03.12.2014 ako aj v predvolaní na pojednávanie poučený okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku. Na pojednávaní dňa 14.07.2015 súd poskytol skutkové aj právne posúdenie veci. Navrhovateľ alebo jeho právny zástupca mali teda možnosť vyjadriť sa k záverom súdu. Ak sa rozhodli nezúčastniť sa na pojednávaní, využili tým svoje právo nezúčastniť sa, tým však vzali na seba riziko, že nebudú môcť zareagovať na procesnú situáciu vzniknutú na pojednávaní. Súd teda dospel k záveru, že navrhovateľ nepredložil súdu ani neoznačil žiaden dôkaz o tom, že jeho právny predchodca odporcovi skutočne poskytol peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom úveru. Preto súd návrh v celom rozsahu zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže odporca, ktorý mal vo veci plný úspech, nepožiadaval o náhradu trov konania, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. Podľa neho súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav veci. K preukázaniu dlžnej sumy istiny, ktorú si v konaní uplatňuje, predložil súdu listinné dôkazy. Na ich základe vydal súd prvého stupňa vo veci platobný rozkaz a preto mal navrhovateľ za to, že predložené listiny sú pre súd dostatočným podkladom na preukázanie navrhovateľom uplatneného nároku. Z tohto dôvodu a preto, aby zbytočne nenavýšoval trovy konania sa navrhovateľ ani jeho právny zástupca nezúčastnili pojednávania pred súdom prvého stupňa. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorých pokiaľ súd počas konania nevyjadril pochybnosti o vecnej legitímácii navrhovateľa a bez ďalšieho jeho návrh zamietol, jedná sa o prekvapivé rozhodnutie, ktoré predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Súd si musí splniť povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. a prezentovať pred účastníkmi skutočnosti, ktoré považuje za sporné, aby vytvoril priestor na doplnenie dôkazov pre účastníkov. Ďalej sa navrhovateľ v odvolaní vyjadril k postúpeniu uplatnenej pohľadávky zo strany banky na jeho osobu, k oznámeniu tohto postúpenia odporcovi ako aj k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti postúpenej pohľadávky z jeho strany. Na základe týchto skutočností navrhol navrhovateľ, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že jeho návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovie, prípadne aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z tohto dôvodu si

odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Súd prvého stupňa v rámci hodnotenia dôkazov podľa § 132 O.s.p. je povinný konfrontovať tvrdenia účastníka s predloženými dôkazmi, ktoré majú jeho tvrdenia preukazovať. Zo žiadneho dôkazu označeného a predloženého navrhovateľom nevyplýva potvrdenie tvrdenie navrhovateľa, že odporcovi poskytol jeho právny predchodca peňažné prostriedky dojednaného úveru a to v ním tvrdenej výške. Odvolací súd musí súhlasiť so závermi súdu prvého stupňa vyslovenými v napadnutom rozsudku, že samotná skutočnosť, že došlo k podpísaniu zmluvy o úvere nepreukazuje skutočné poskytnutie peňažných prostriedkov dojednaného úveru. Zo žiadneho z ustanovení zmluvy o úvere ani všeobecných obchodných podmienok nevyplýva, že by sa podpis odporcu pod touto zmluvou mal považovať súčasne za potvrdenie prevzatia peňažných prostriedkov tvoriacich predmet úveru. Naopak, o tom, že v danom prípade súčasne s podpisom zmluvy o úvere nedošlo aj k odovzdaniu peňažných prostriedkov svedčí znenie čl. I bodu 2 zmluvy o úvere, z ktorého vyplýva, že lehota na poskytnutie úveru bola do 31.12.2007. V zmluve o úvere bol uvedený "účet dlžníka", na ktorý mali byť peňažné prostriedky v súlade s čl. I bodom 3 pripísané, avšak navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz o tom, že tieto peňažné prostriedky boli skutočne pripísané na účet odporcu.

Pokiaľ ide o špecifikáciu postúpenej pohľadávky, ktorá bola prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok a ktorú navrhovateľ považuje za dostatočný dôkaz o poskytnutí peňažných prostriedkov úveru jeho právnym predchodcom odporcovi, tak aj tu odvolací súd je zhodného názoru so súdom prvého stupňa. Uvedená listina má charakter jednoduchej tlačovej zostavy výstupu z nejakej databázy, nejde o výpis z účtu generovaný bankovým systémom. Na dokumente nie je ani uvedené kto, kedy a z akej databázy ho vytlačil, nie je na ňom ani hlavička banky. Tento dokument bol navyše vytvorený a použitý ako príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, teda môže len deklarovať údaje o postupovanej pohľadávke z pohľadu postupcu - ide len o tvrdenia postupcu, nie dôkaz o skutočnom poskytnutí peňažných prostriedkov úveru odporcovi.

Čo sa týka odvolacích námietok navrhovateľa, že súd prvého stupňa vydal vo veci platobný rozkaz a preto sa domnieval, že predložený výpis z bankového systému je pre súd dostatočným dôkazom na preukázanie výšky dlžnej sumy a že súd počas konania nevyjadril pochybnosti o oprávnenosti nároku navrhovateľa, neuviedol, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, čím navrhovateľ nemohol produkovať konkrétne dôkazy na unesenie svojho dôkazného bremena, tak tieto námietky navrhovateľa sú nedôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že samotné vydanie platobného rozkazu vo veci nie je pre konajúci súd v ďalšom postupe konania zaväzujúce v tom zmysle, že ak dôjde k zrušeniu platobného rozkazu, netreba už vôbec preukazovať dôvodnosť uplatneného nároku navrhovateľa /veď konajúci súd už raz vydal platobný rozkaz/. Toto nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý upravuje vedenie občianskeho súdneho konania a odporuje to aj logike veci, keď pred vydaním platobného rozkazu súd nevykonáva žiadne dokazovanie a postačuje, ak navrhovateľ v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností ním uvedených /§ 172 ods. 1 O.s.p./, teda na vydanie platobného rozkazu postačujú tvrdenia navrhovateľa nie dôkazy. Ak dôjde k zrušeniu platobného rozkazu /pre podanie odporu odporcom alebo súdom pre nedoručenie platobného rozkazu do vlastných rúk odporcovi/, až potom súd v ďalšom procesnom postupe o veci vykoná dokazovanie a toto môže preukázať, ale aj nemusí, tvrdenia navrhovateľa o skutočnostiach, ktoré viedli k vydaniu platobného rozkazu.

Ohľadne ďalších odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplynulo, že na prejednanie veci súd prvého stupňa nariadil pojednávanie na deň 14.07.2015, na ktoré riadne a včas navrhovateľ predvolal spolu s poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p.. Ako vyplynulo zo zápisnice o pojednávaní /č.l. 123 spisu/, na tomto pojednávaní, na ktorom sa navrhovateľ z vlastnej vôle nezúčastnil /svoju neprítomnosť ospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania a vyjadril súhlas s rozhodnutím veci na pojednávaní bez svojej osobnej účasti/, súd prvého stupňa oboznámil obsah predložených listinných dôkazov a potom v súlade § 118 ods. 2 O.s.p. výslovne uviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia považuje za zhodné a že za sporné považuje to, či na základe zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 04.12.2007 boli odporcovi skutočne poskytnuté peňažné prostriedky, ak áno v akej výške a kedy a aká bola platobná disciplína odporcu.

Z uvedeného teda vyplýva, že súd prvého stupňa pri prejednaní veci postupoval plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku o vedení konania, keď na pojednávaní, na ktoré boli účastníci riadne a včas predvolaní, po vykonaní dokazovania uviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné /§ 118 ods. 2 O.s.p./ a účastníkov poučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p., že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Uvedeným zákonným procesným postupom tak súd prvého stupňa umožnil navrhovateľovi plné uplatnenie jeho procesných práv. Skutočnosť, že navrhovateľ sa z vlastnej vôle na pojednávaní súdu nezúčastnil, čím si zjavne zmaril naplnenie svojich procesných práv s dôsledkami na meritórne posúdenie dôvodnosti jeho návrhu, nemôže byť vykladané na ujmu procesného postupu súdu prvého stupňa a nijakým spôsobom nepredstavuje postup súdu, ktorým sa navrhovateľovi ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom /§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p./ ani inú vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /§ 212 ods. 3 O.s.p./.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento si ju neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

Podľa § 428 CSP sa v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/.

V Trenčíne dňa 15. júna 2016

JUDr. Denis Vékony
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Eva Oravcová